

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-8Sa/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021200590
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavel Ištók
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1021200590.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v konaní pred sudcom Mgr. Pavlom Ištókom, v právnej veci žalobcu: Krajská prokuratúra v Bratislave, Vajnorská 47, Bratislava, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, za účasti ďalšieho účastníka: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX/XXXX, E. F., o správnej žalobe v sociálnych veciach, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 27.12.2019 takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave žalobu z a m i e t a,
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Sociálna poisťovňa – pobočka Nitra (ďalej len „správny orgán prvého stupňa“) rozhodnutím č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX zo dňa 04.10.2019 predpísala ďalšiemu účastníkovi penále za obdobie jún 2004 až jún 2008 v sume 2688,06 Eur.
2. Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa podal ďalší účastník odvolanie, o ktorom žalovaná rozhodla rozhodnutím č. XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 27.12.2019 (ďalej len napadnuté rozhodnutie), tak že odvolanie zamietla a prvostupňové rozhodnutie potvrdila.
3. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu dňa 20.08.2020 protest o ktorom Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR (ďalej aj len ministerstvo) rozhodlo rozhodnutím č. 26689/2020-M_OVP, 110587/2020 zo dňa 30.11.2020 tak že protestu prokurátora nevyhovelo. O rozklade žalobcu proti rozhodnutiu o nevyhovení protestu prokurátora rozhodol minister práce, sociálnych vecí a rodiny SR rozhodnutím zo dňa 30.11.2020 tak, že napadnuté rozhodnutie potvrdil a podaný rozklad zamietol.

- I. Správna žaloba, vyjadrenie žalovanej, replika žalobcu.
4. Správnu žalobou sa žalobca domáhal, aby súd podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. c) zrušil napadnuté rozhodnutie, vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.
5. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že ako spornú vyhodnotil otázku premlčania sankcionovateľnosti nesplnenia zákonnej povinnosti fyzických a právnických osôb odvádzať Sociálnej poisťovni poistné a príspevky za príslušný kalendárny mesiac včas a v riadnej výške. Sankcionovateľnosť nesplnenia si tejto povinnosti sa vykonáva formou predpísania penále podľa § 240 zákona o sociálnom poistení. Penále predpísané podľa zákona o sociálnom poistení nie je príslušenstvom pohľadávky, ako je tomu v prípade úroku z omeškania. Penále je sankcia za porušenie povinnosti podľa zákona o sociálnom poistení odvieť poistné včas alebo v správnej výške. Preto aj pri aplikácii ustanovení § 147 zákona o sociálnom poistení je potrebné vychádzať z povahy a účelu penále, ktoré je sankciou za nesplnenie povinnosti odvieť poistné a nie sankciou za nesplnenie povinnosti ustanovenej v § 228 ods. 3 zákona o sociálnom poistení, teda povinnosti prihlásiť sa na nemocenské poistenie a dôchodkové poistenie najneskôr do 8 dní od vzniku týchto poistení a odhlásiť sa z týchto poistení do 8 dní od ich zániku.

6. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 28Sa/44/2019 zo dňa 26.2.2020, v ktorom súd uviedol, že nepremlčateľnosť práva uložiť sankciu musí byť v právnom predpise výslovne uvedená, čo sa však netýka penále predpísaného Sociálnou poisťovňou podľa § 240 zákona o sociálnom poistení. Krajský súd v Trenčíne preto prostredníctvom výkladu právnych noriem dospel k záveru, že k vylúčeniu premlčania sankcionovateľnosti určitého protiprávneho konania je potrebné pristupovať využitím nie extenzívnych metód výkladu, ale reštriktívnych metód výkladu, pretože pri využití extenzívneho výkladu by dochádzalo k zásahom do oblasti práv subjektov právnych vzťahov spôsobom redukujúcim rozsah týchto práv. S takýmto právnym výkladom sa žalobca stotožnil a poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžp 1/2010 zo dňa 1.7.2010: „V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky nemožno nepripomenúť, že Slovenská republika je právny štát, čo priamo vyplýva z čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a je založený na princípoch právnej istoty a predvídateľnosti právnych noriem, pričom nejasné a neurčité právne normy nemožno aplikovať a vykladať na ťarchu adresáta právnej normy, ale vždy na ťarchu tvorcu právnej normy“. Predpísanie penále za nesplnenie zákonom ustanovenej povinnosti odvádzať (platiť) poistné včas a v ustanovenej výške možno vzhľadom na povahu penále ako sankciu, považovať za osobitnú formu správneho trestania. Žalobca poukázal aj na rozhodovacú prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. podľa rozsudku sp. zn. 9Sžsk/10/2017 zo dňa 28.11.2018: „...konanie o vyrubení penále podľa § 240 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je potrebné vzhľadom na jeho sankčnú povahu chápať ako správne trestanie.“ alebo podľa stanoviska správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Snj 84/2002 zo 4.11.2002: „Poplatok za nesplnenie ohlasovacej povinnosti, penále a pokuty podľa zákona o Sociálnej poisťovni a predtým podľa zákona o Národnej poisťovni sú dôsledkom porušenia právnej povinnosti zo strany určitého subjektu a majú nesporné sankčný charakter. Porušenie zákona sankcionované ukladaním osobitého druhu poplatku, penále alebo pokutami preto patria do oblasti správneho trestania. V dôsledku tejto skutočnosti treba aj dôsledky z nich vyplývajúce posudzovať podľa zásad, platných pre správne trestanie a plynutie premlčacích lehôt treba počítať podľa právneho stavu, platného v čase, kedy došlo ku konaniu, odôvodňujúcemu sankčný postih“. Správne trestanie je neoddeliteľnou súčasťou výkonu verejnej správy. Napriek tomu, že trestanie nie je originálnou ani základnou funkciou verejnej správy, je významným nástrojom slúžiacim k plneniu jej základných úloh. Správne trestanie slúži verejnej správe k tomu, aby mohla lepšie a účinnejšie vykonávať správu verejných vecí, prípadne aby tento výkon nebol narušený alebo ohrozený. Správne trestanie má vo svojej podstate trestnoprávny charakter, pričom na túto skutočnosť poukázal viackrát aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Preto treba pri „mlčaní zákona“, a teda aj ohľadne otázky premlčania resp. nepremlčania sankcionovateľnosti protiprávneho konania, vychádzať analogicky z Trestného zákona. Analógia je jedným z interpretačných postupov, ktorý sa uplatňuje v prípadoch, keď zákonná úprava neposkytuje návod na riešenie konkrétneho právneho problému. Inými slovami, analógia sa uplatňuje v prípadoch, ktoré nepredvídala žiadna právna norma a z toho dôvodu existuje medzera v práve, ktorú treba v súlade so zásadou denegatio iusticiae vyplniť.

7. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžn 68/2004 z 28.04.2005 „V Slovenskej republike chyba procesný predpis, ktorý by upravoval zásady správneho trestania. Z tohto dôvodu, keďže administratívne trestanie má aj podľa štrasburskej judikatúry trestnoprávny charakter, treba vychádzať z Ústavy SR (čl. 50) a analogicky aj z Trestného zákona“. Najvyšší správny súd Českej republiky v rozhodnutí zo dňa 16.4.2008 sp. zn. 1As/27/2008-67 deklaroval: „použití analogie ve správním trestání je přípustné, a to v omezeném rozsahu, pouze tam, kdy to, co má být aplikováno, určitou otázkou 8 vůbec neřeší, nevede-li takový výklad k újmě účastníka řízení a ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem“. Použitie analógie v oblasti správneho trestania prichádza do úvahy pri existencii troch kumulatívne naplnených podmienok: 1. medzera vo všeobecne záväznom právnom predpise, 2. použitím analógie neutrpí páchateľ/účastník a 3. jej použitím sa neohrozí príslušný chránený záujem, ktoré podmienky sú podľa názoru žalobcu v tejto veci splnené. V rozsudku zo dňa 1.7.2015 sp. zn. 3Sžo/39/2014 Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol: „Trestné konanie a správne trestanie sú dve samostatné oblasti, v rámci ktorých by bolo možné jednotlivé inštitúty akokoľvek navzájom dopĺňať a nahrádzať. Správne trestanie umožňuje jednoduchšie a menej formálne postupy, než tie ktoré sa uplatňujú v trestnom konaní. Pri súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutí a postupu správnych orgánov v oblasti správneho trestania bol už prijatý celý rad judikátov. Otázka zásad vzťahujúcich sa na správne trestanie je veľmi všeobecná. Odporúčanie Rady Európy č. R/91/1 zo dňa 13.02.1991 v administratívnom trestaní treba rešpektovať a možno ho použiť ako legislatívnu pomôcku pre výklad zákona. Podľa Odporúčania č. R/91/1 pre ukládanie administratívnych sankcií platia analogicky zásady ukládania sankcií trestných s tým, že správny (administratívny) postih protiprávneho konania možno uplatniť len v primeranej lehote. Keďže administratívne trestanie má aj podľa štrasburskej

judikatúry trestno-právny charakter, treba vychádzať z čl. 50 Ústavy Slovenskej republiky a analogicky aj z trestného zákona." S poukazom na uvedené pri riešení predmetnej spornej otázky premlčateľnosti resp. nepremlčateľnosti sankcionovania protiprávneho konania možno využiť metódu komparatívnej právnej vedy, konkrétne inštitút premlčania trestného stíhania upravený v ustanovení § 87 Trestného zákona a inštitút premlčania výkonu trestu uvedený v ustanovení § 90 Trestného zákona. Zároveň treba prihliadať na tú skutočnosť, že v rámci trestného práva sú postihované tie najzávažnejšie protiprávne konania. Pri upriamení pozornosti ohľadne premlčania trestného stíhania a premlčania výkonu trestu za majetkové trestné činy, konkrétne trestné činy súvisiace so sociálnym poistením a poisťným, teda na trestný čin skrátenia dane a poisťného podľa § 276 Trestného zákona, neodvedenia dane a poisťného podľa § 277 Trestného zákona a nezaplatenie dane a poisťného podľa § 278 Trestného zákona, nakoľko uvedené trestné činy sú porovnateľné s porušením povinnosti odviešť poisťné riadne a včas, možno s určitosťou konštatovať, že v rámci Trestného zákona sú vyššie zmienené trestné činy ako aj ďalšie majetkové a hospodárske trestné činy premlčateľné. Pre určenie premlčacej doby je rozhodujúcim kritériom horná hranica trestnej sadzby konkrétneho trestného činu. Možno preto uzavrieť, že ak Trestný zákon, ktorý sankcionuje tie najzávažnejšie formy protispoločenskej činnosti, ktoré sú premietnuté do jednotlivých skutkových podstát trestných činov, výslovne upravuje, že trestné činy skrátenia dane a poisťného podľa § 276 Trestného zákona, neodvedenia dane a poisťného podľa § 277 Trestného zákona a nezaplatenia dane a poisťného podľa § 278 Trestného zákona sú vždy premlčateľné a to bez ohľadu na výšky ujmy, ktorá bola spôsobená verejným rozpočtom, tak zákon o sociálnom poistení, ktorý v § 240 ustanovuje sankcionovanie podobného protiprávneho konania, ktoré je nesporne 9 menšej spoločenskej nebezpečnosti ako spomenuté trestné činy, musí taktiež vychádzať z premlčateľnosti práva Sociálnej poisťovne predpísať penále. V čase vydania rozhodnutia pobočky č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX zo 4.10.2019, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. XXXXX-X/XXXX-XX z 27.12.2019, od 8.7.2008, kedy bolo splatné poisťné za posledný mesiac obdobia, za ktoré bolo Ďalšiemu účastníkovi predpísané penále, uplynulo viac ako 10 rokov (§ 147 ods. 1 zákona o sociálnom poistení).

8. Pred vydaním žalobou napadnutého rozhodnutia vydali pobočka a žalovaná vo veci vzniku a zániku povinného sociálneho poistenia ďalšieho účastníka nasledovné rozhodnutia: - rozhodnutie pobočky č. 701-453-SZČO/2008-3 z 20.10.2008 v spojení s rozhodnutím žalovanej č. 322-6945-GC-09/2008 z 30.3.2009, že Ďalšiemu účastníkovi vzniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 1.7.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.4.2009, - rozhodnutie pobočky č. 701-454-SZČO/2008-3 z 20.10.2008 v spojení s rozhodnutím žalovanej č. 322-6946-GC-09/2008 z 3.4.2009, že Ďalšiemu účastníkovi zaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 30.6.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.4.2009, - rozhodnutie pobočky č. 701-455-SZČO/2008-3 z 20.10.2008 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. 322-6947-GC-09/2008 z 23.1.2009, že Ďalšiemu účastníkovi vzniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 1.7.2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.3.2009 a - rozhodnutie pobočky č. 701-456-SZČO/2008-3 z 20.10.2008 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. 322-6948-GC-09/2008 z 23.1.2009, že Ďalšiemu účastníkovi zaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 30.6.2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.3.2009. Z uvedeného je zrejmé, že žalovanej a pobočke bola viac ako 10 rokov pred vydaním žalobou napadnutého rozhodnutia známa povinnosť A. B. odvádzať poisťné a príspevky na povinné sociálne poistenie za predmetné obdobie. Využitie trestného práva je chápané ako ultima ratio. Bolo by preto absurdné a v rozpore s touto zásadou, ak by sa v takýchto prípadoch odvádzateľ poisťného, namiesto administratívnej zodpovednosti, domáhal posúdenia podľa Trestného zákona, pretože skutok by mohol byť už podľa trestnoprávných ustanovení premlčaný. Žalovaný vo svojom rozhodnutí posúdil otázku premlčateľnosti resp. nepremlčateľnosti práva predpísať penále tak, že právo predpísať penále je nepremlčateľné, nakoľko si ďalší účastník nesplnil zákonnú povinnosť uvedenú v ustanovení § 228 ods. 3 zákona o sociálnom poistení. Žalobca tento právny názor žalovaného ako aj pobočky, s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti považuje za nesprávny a v rozpore so zákonom a rozhodnutie žalovanej č. XXXXX-X/XXXX-XX z 27.12.2019 považuje žalobca na základe všetkých vyššie uvedených skutočností za nezákonné

9. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe navrhla žalobu zamietnuť s tým, že ďalší účastník si oznamovaciu povinnosť nesplnil, pričom jej splnenie je nevyhnutným predpokladom premlčania. Skonštatovala, že v danom prípade aplikácia ustanovení Trestného zákona na penále nie je prípustná.

10. V replike zaslanej súdu žalobca zotrval na závere, že predpísanie penále za nesplnenie zákonnej povinnosti platiť poisťné má povahu správneho trestania, sú splnené podmienky na využitie analógie trestného práva, s tým, že poukázal na skutočnosť, že žalovaná o povinnosti účastníka vedela a napriek tomu o predpísaní penále nerozhodla v lehote podľa § 147 ZSP. Prijatím argumentácie žalovanej by

podľa žalobcu mohlo prísť k predpísaniu penále v neobmedzenom čase, čo je v rozpore s princípom právnej istoty a úmyslom zákonodarcu vyjadreným v určení prekluzívnej lehoty 10 rokov na uplatnenie práva Sociálnej poisťovne na predpísanie penále.

11. V duplikate zaslanej súdu žalovaná poukázala na rozsudok veľkého senátu NSS SR zo dňa 27.9.2023 a jeho záväznosť pre senáty NSS SR, s tým že premlčanie nemá účinky prekluzie a konanie o predpísaní penále nemožno považovať za správne trestanie.

12. Ďalší účastník konania sa k žalobe a vyjadreniam žalovanej písomne nevyjadril.

II. Konanie na správnom súde

13. Správny súd v prvom rade uvádza, že s odkazom na zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o správnych súdoch“) bol zriadený aj Správny súd v Bratislave. Podľa § 3 ods. 1 zákona o správnych súdoch správne súdy začnú svoju činnosť 1. júna 2023. V zmysle § 3 ods. 3 písm. b) zákona o správnych súdoch prešla právomoc z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave. Predmetná právna vec tak prešla na Správny súd v Bratislave a bola pridelená náhodným výberom do samosudcovského oddelenia 14Sa a následne v dôsledku personálnych zmien obsadenia súdu sudcami bola náhodným výberom pridelená do samosudcovského oddelenia 18Sa a neskôr do oddelenia 20Sa.

14. Podľa ustanovenia § 199 písm. a) zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) „Sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne.“

15. Podľa ustanovenia § 199 ods. 2 SSP „V konaní podľa tejto hlavy správny súd zohľadňuje špecifické potreby vychádzajúce zo zdravotného stavu a sociálneho postavenia účastníka konania - fyzickej osoby a poskytuje jej poučenie o jej procesných právach a povinnostiach.“

16. Podľa ustanovenia § 199 ods. 3 SSP „Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.“

17. Podľa § 202 ods. 2 SSP „Správnu žalobu fyzickej osoby správny súd posudzuje neformálne. Ak je žalobcom právnická osoba, správna žaloba musí obsahovať všetky náležitosti uvedené v odseku 1 a § 182 ods. 1.“

18. Podľa § 203 ods. 1 SSP „Rozsah správnej žaloby fyzickej osoby a jej dôvody možno zmeniť alebo doplniť až do rozhodnutia správneho súdu.“

19. Podľa § 203 ods. 2 SSP „Pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi.“

20. Podľa ustanovenia § 493e SSP „Konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.“

21. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“ alebo „súd“) ako vecne a miestne príslušný (§ 10 a § 13 ods. 3 SSP) po preskúmaní administratívneho spisu, napadnutého rozhodnutia a postupu žalovanej dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 písm. c) SSP. Správny súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP). Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli správneho súdu a na internetovej stránke správneho súdu v lehote viac ako 5 dní pred jeho vyhlásením a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28.11.2025 (§ 137 ods. 4 SSP).

III. Aplikovaná právna úprava a právne posúdenie veci správnym súdom

22. Podľa ustanovenia § 5 písm. a) a b) zákona o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodnom čase „Samostatne zárobkovo činná osoba podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorá a) vykonáva poľnohospodársku výrobu vrátane hospodárenia v lesoch a na vodných plochách a je zapísaná do evidencie podľa osobitného predpisu, b) má oprávnenie prevádzkovať živnosť.“

23. Podľa ustanovenia § 21 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodnom čase „Povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnnej osobe vzniká od 1. júla kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou bol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 10, a zaniká 30. júna kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou nebol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 10, ak tento zákon neustanovuje inak.“

24. Podľa ustanovenia § 143 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodnom čase „Poistné je splatné do ôsmeho dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, za ktorý sa platí poistné, ak tento zákon neustanovuje inak.“

25. Podľa ustanovenia § 147 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodnom čase „Právo predpísať poistné sa premlčí za desať rokov odo dňa jeho splatnosti, ak tento zákon neustanovuje inak.“

26. Podľa § 147 ods. 2 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodnom čase „Právo predpísať poistné sa nepremlčuje, ak nebola splnená povinnosť ustanovená v § 228 ods. 3 a § 231 ods. 1 písm. b).“

27. Podľa § 241 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodnom čase „Na pokuty a na penále platia ustanovenia § 142 ods. 6 a 7, § 143 ods. 3 a § 145 až 147 o poistnom primerane.“

28. Podľa § 228 ods. 3 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodnom čase „Samostatne zárobkovo činná osoba je povinná prihlásiť sa na nemocenské poistenie a dôchodkové poistenie najneskôr do ôsmich dní od vzniku týchto poistení a odhlásiť sa z týchto poistení do ôsmich dní od ich zániku.“

29. Podľa § 178 ods. 2 SSP, prokurátor môže podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak orgán verejnej správy nevyhovel jeho protestu a nezrušil ním napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie

30. Podľa § 45 ods. 1 SSP, prokurátor je oprávnený podať správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a) až d) proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, proti ktorému podal protest, ktorému nebolo vyhovené

31. Podľa § 21 ods. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy preskúmaním zákonnosti správnych aktov orgánov verejnej správy, a to opatrení orgánov verejnej správy.

32. Podľa § 21 ods. 1 písm. b) zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy preskúmaním postupu orgánov verejnej správy.

33. Podľa § 21 ods. 3 písm. a) zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, na účely tohto zákona sa rozumie administratívnym konaním postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov.

34. Podľa § 21 ods. 3 písm. c) zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

35. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, protest proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy môže prokurátor podať do troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia alebo od vydania opatrenia.

36. Podľa § 24 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, účastníkmi konania o proteste prokurátora sú tí, ktorí boli alebo mali byť podľa osobitného predpisu účastníkmi konania pred orgánom verejnej správy, v ktorom bolo vydané protestom napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie. Ak protestom napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie bolo vydané v administratívnom konaní, v ktorom nebol osobitným predpisom výslovne ustanovený okruh účastníkov konania, účastníkmi konania o proteste prokurátora sú tí, ktorých práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti by mohli byť rozhodnutím o proteste priamo dotknuté.

37. Podľa § 24 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, prokurátor podáva protest orgánu verejnej správy, ktorý rozhodnutie alebo opatrenie vydal.

38. Podľa § 24 ods. 9 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, ak orgán verejnej správy nemá svoj nadriadený orgán, rozhodne o proteste sám do 30 dní od jeho doručenia.

39. Podľa § 24 ods. 14 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, ak orgán verejnej správy nevyhoví protestu prokurátora a nezruší ním napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie, je prokurátor oprávnený podať proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy správnu žalobu na správny súd podľa osobitného predpisu.

40. Správny súd v prvom rade posudzoval, či boli splnené podmienky konania a dospel k záveru, že žaloba bola podaná včas oprávnenou osobou a je prípustná.

41. Súd zastáva názor, že protest bol prokurátor oprávnený podať. Protest prokurátora je totiž právnym prostriedkom, ktorým vykonáva prokurátor dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy. Pri proteste prokurátora je správny orgán viazaný len jeho rozsahom ako návrhom „sui generis“ a nie i jeho dôvodmi. Nie je úlohou správneho súdu nahrádzať činnosť orgánov verejnej správy. Takisto to nie je úlohou prokurátora pri výkone netrestného dozoru prokuratúry.

42. Podaním protestu prokurátora vzniká právny vzťah medzi správnym orgánom a prokurátorom. Jeho základným obsahom je právo prokurátora žiadať vybavenie protestu a povinnosť správneho orgánu rozhodnúť o proteste prokurátora. Od podania protestu až do vydania rozhodnutia o proteste nevzniká právny vzťah medzi účastníkmi konania a konajúcim správnym orgánom, ani medzi účastníkmi konania a prokurátorom - podanie protestu nie je závislé na vôli účastníka konania, a to ani vtedy, ak naň dal podnet. Ak správny orgán, ktorý rozhodnutie vydal, protestu prokurátora vyhovie, ide o špeciálny prípad autoremedúry, nevyžadujúci súhlas účastníkov konania. Účastník konania má ale zákonné právo podať proti rozhodnutiu o proteste prokurátora riadny opravný prostriedok. Súd skúma najmä to, či protest prokurátora bol podaný oprávneným subjektom, či bol podaný v zákonom stanovenej lehote a či dôvody v ňom uvedené nevybočujú z rámca zákona. Inštitút protestu prokurátora ako osobitný prostriedok slúži predovšetkým na nápravu nezákonných rozhodnutí - na odstraňovanie nesúladu medzi ustanoveniami zákona a určitým rozhodnutím (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 10Sžrk/1/2016 zo dňa 29.11.2017).

43. Súd vyhodnotil, že protest prokurátora bol podaný prokurátorom Krajskej prokuratúry Bratislava ako oprávneným subjektom v zákonom stanovenej lehote troch rokov od vydania napadnutého rozhodnutia .

44. Súd napadnuté rozhodnutie preskúmal v medziach žalobných bodov, berúc do úvahy aj neviazanosť súdu žalobnými bodmi (§ 203 ods. 2 SSP), vrátane konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom vychádzal zo skutkového a právneho stavu, ktorý tu bol v čase právoplatnosti rozhodnutia žalovanej (§ 119 a § 135 ods. 1 v spojení s ustanovením § 493e SSP). Pri zisťovaní skutkového stavu správny súd vychádzal zo žalovanou predloženého administratívneho spisu.

45. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovanej, ktorým žalovaná zamietla odvolanie ďalšieho účastníka a potvrdila prvostupňové rozhodnutie ktorým pobočka žalovanej predpísala ďalšiemu účastníkovi penále za júl 2004 až jún 2008 v sume 2688,06 Eur.

46. Po preskúmaní veci správny súd z predloženého administratívneho spisu zistil, že rozhodnutiami o vzniku a zániku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia správny orgán prvého stupňa v spojení s rozhodnutiami žalovanej ustálil otázku vzniku a zániku uvedených poistení v prípade ďalšieho účastníka za rozhodné obdobia - podrobne popísané v odseku 8 odôvodnenia tohto rozsudku (vznik 1.7.2004, zánik 30.06.2006, vznik – 1.7.2007 zánik – 30.06.2008)

47. Jedným z dôvodov zamietnutia žaloby je skutočnosť, že v tomto konaní súd preskúmava len rozhodnutie o predpísaní penále, a nie existenciu či neexistenciu odvodovej povinnosti ďalšieho účastníka v rozhodnom období. Ak by teda bola akákoľvek pochybnosť, že v rozhodnom období nebol ďalší účastník osobou, na ktorú sa vzťahovalo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie, tomto smere správny súd poukazuje aktuálnu judikatúru Najvyššieho správneho súdu SR, ktorá jednoznačne zaväzuje správny súd v tom, že nemôže preskúmavať správne rozhodnutia, ktorých záväznosť je v čase rozhodovania o žalobe daná a týkajú sa vzniku či zániku odvodovej povinnosti .Predmetom sporu v tomto konaní už nemôže byť otázka, kedy došlo k vzniku a zániku povinného nemocenského a dôchodkového poistenia ako samostatne zárobkovo činnnej osoby v rozhodnom období ani otázka predpísania dlžného poistného na povinné nemocenské a povinné dôchodkové poistenie, pretože tieto otázky boli právoplatne vyriešené rozhodnutiami o vzniku a zániku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia a rozhodnutím o predpísaní poistného.

48. Správny súd v tomto smere odkazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 9Sžso/1/2015 zo dňa 28.09.2016, v ktorom Najvyšší súd SR v obdobnom prípade konštatoval, že „Vzhľadom na uvedené odvolací súd nemohol akceptovať názor žalobkyne a krajského súdu, že jej dňa 31. júla 2007 zaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie, a podľa názoru najvyššieho súdu predmetom sporu v tomto konaní ani nemôže byť otázka zániku povinného nemocenského a dôchodkového poistenia ku dňu 31. júla 2007, pretože táto bola už právoplatne vyriešená rozhodnutím Sociálnej poisťovne z 09. marca 2009 v spojení s rozhodnutím žalovanej ktoré boli preskúmané súdom v riadnom správnom konaní. Žalobkyňa ako i krajský súd opomenuli okolnosť, že o tejto skutočnosti bolo už právoplatne rozhodnuté.“, ako aj na rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR, sp. zn. 7Sžsk/8/2021 zo dňa 23.02.2022, ktorom kasačný súd s odkazom na predchádzajúcu judikatúru uviedol: „Sociálna poisťovňa rozhoduje o vzniku, prerušení, zániku sociálneho poistenia v sporných prípadoch a o predpísaní poistného v dvoch samostatných konaniach. V prípade žalobcu o vzniku a o zániku povinného dôchodkového poistenia a povinného nemocenského poistenia rozhodla Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava „prvým“ rozhodnutím a „druhým“ rozhodnutím, ktorými deklarovala, že žalobcovi povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo

činnej osoby vzniklo 01.07.2008 a zaniklo dňa 31.01.2012. Obe rozhodnutia nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.11.2017. Otázka vzniku a zániku povinného dôchodkového poistenia a povinného nemocenského poistenia žalobcu, preto bola uvedenými rozhodnutiami právoplatne vyriešená“.

49. Správny súd preto obmedzil preskúmanie iba na otázku zákonnosti a postupu žalovanej pri rozhodovaní o predpísaní penále. Žalobca namietal premlčanie nároku žalovanej predpísať penále z dlžného poistného. Námietku premlčania uplatnil ďalší účastník už v administratívnom konaní v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu. Zákon o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodnom čase, ako aj v aktuálnom znení, upravuje povinnosť žalovanej predpísať fyzickým osobám a právnickým osobám povinným odvádzať poistné a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, ktoré neodviedli poistné a príspevky na starobné dôchodkové sporenie za príslušný kalendárny mesiac včas alebo ich odviedli v nižšej sume, penále vo výške 0,05% z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa splatnosti poistného a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie do dňa, keď bola dlžná suma uhradená jedným zo spôsobov podľa § 240 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Právo predpísať penále sa premlčí v desaťročnej premlčacej lehote, ktorá plynie odo dňa splatnosti poistného, z ktorého bolo penále predpísané (§ 240 v spojení s § 241 ods. 1 a § 147 ods. 1 zákona o sociálnom poistení).

50. Penále za obdobie júl 2004 až júl 2008 bolo žalobcovi predpísané prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 04.10.2019. Právo žalovanej predpísať penále, ktoré sa viaže na poistné za mesiace júl 2004 až júl 2008, by bolo možné považovať za premlčané uplynutím desiatich rokov odo dňa splatnosti poistného za tieto mesiace, teda najskôr 08.08.2014 a najneskôr 08.08.2018. Keďže prvostupňové rozhodnutie bolo vydané dňa 04.10.2019, teda po uplynutí 10-ročnej premlčacej lehoty, je potrebné sa vysporiadať s argumentáciou žalovanej, že nesplnenie povinnosti podľa § 228 ods. 3 zákona o sociálnom poistení má za následok, že právo na predpísanie penále sa nepremlčuje.

51. V predmetnej veci je zásadným vyriešenie otázky, či ustanovenie § 147 ods. 2 zákona o sociálnom poistení upravujúce, že sa právo predpísať poistné nepremlčuje, ak nebola splnená povinnosť ustanovená v § 228 ods. 3 zákona o sociálnom poistení, teda ak samostatne zárobkovo činná osoba porušila povinnosť prihlásiť sa na nemocenské poistenie a dôchodkové poistenie najneskôr do ôsmich dní od vzniku týchto poistení a odhlásiť sa z týchto poistení do ôsmich dní od ich zániku, je možné aplikovať aj vo vzťahu k nepremlčaniu práva predpísať penále.

52. Penále je zákonom ustanoveným právnym následkom nesplnenia odvodovej povinnosti vôbec alebo jej nesplnenia v správnej výške alebo včas. Porušením odvodových povinností vzniká žalovanej podľa 240 ods. 1 zákona o sociálnom poistení povinnosť (nie možnosť) predpísať penále. Zároveň zákon o sociálnom poistení upravuje situácie, za ktorých k predpísaniu penále nemôže dôjsť. Žalovaná penále nepredpíše, ak penále za kontrolované obdobie nie je vyššie ako 5 eur a tiež vtedy, ak ide o nevymáhateľnú pohľadávku podľa osobitného predpisu. Žalovaná tiež nepredpíše penále v časti presahujúcej dlžnú sumu poistného a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie za kontrolované obdobie (tzv. krátené penále). Ďalšou skutočnosťou, ktorá bráni žalovanej predpísať penále, je premlčania práva predpísať penále. V tomto smere zákon o sociálnom poistení v § 241 ods. 1 odkazuje na primerané použitie ustanovení § 142 ods. 6, § 143 ods. 3 a § 145 až 147 zákona o sociálnom poistení. Z uvedeného vyplýva, že premlčanie práva predpísať penále sa bude riadiť ustanovením upravujúcim premlčanie práva predpísať poistné (§ 147 ods. 1 a 2 zákona o sociálnom poistení). Vzhľadom na to, že zákonodarca v § 241 ods. 1 zákona o sociálnom poistení odkazuje na primerané použitie § 147 ako celku a nielen jeho jednotlivých častí, je možné dospieť záveru, že na premlčanie práva predpísať penále sa vzťahuje ustanovenie § 147 ako celok, teda aj vrátane odseku 2, v zmysle ktorého právo predpísať poistné sa nepremlčuje, ak nebola splnená povinnosť ustanovená v § 228 ods. 3 zákona o sociálnom poistení. V prípade opačného výkladu by boli pri posudzovaní podmienok premlčania práva na predpísanie penále zvýhodnené tie samostatne zárobkovo činné osoby, ktoré si svoje registračné povinnosti neplnia vôbec, oproti tým samostatne zárobkovo činným osobám, ktoré si totožné povinnosti splnili a neskôr sa dostali do omeškania splatením poistného a príspevkov.

53. Na základe vyššie uvedených skutočností správny súd dospel k záveru, že právo predpísať penále v prípade, ak si samostatne zárobkovo činná osoba nesplní registračnú vyplývajúcu z § 228 ods. 3 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodnom čase, premlčaniu nepodlieha rovnako, ako premlčaniu nepodlieha právo predpísať poistné pri porušení totožnej povinnosti podľa uvedeného zákonného ustanovenia. K obdobnému právnemu záveru dospel aj Najvyšší súd SR v rozhodnutiach, sp. zn. 7Sžsk/42/2018 zo dňa 29.01.2020 a sp. zn. 7Sžsk/53/2020 zo dňa 21.04.2021.

54. Keďže z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca nesplnil povinnosť podľa § 228 ods. 3 zákona o sociálnom poistení a žalovaná bola preto nútená vydať rozhodnutia o vzniku a zániku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia za rozhodné obdobie, k premlčaniu práva žalovanej predpísať žalobcovi penále nedošlo.

55. Správny súd upriamuje pozornosť žalobcu na rozsudok veľkého senátu Najvyššieho správneho súdu SR, sp. zn. 1SVs/5/2022 zo dňa 27.09.2023, v ktorom Najvyšší súd SR dal odpoveď na podstatné právne otázky nasledujúco: „Premlčanie práva predpísať poistné podľa § 147 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. neznamená, že by uplynutím premlčacej doby zanikala pohľadávka žalovanej na poistné a jej právo predpísať ho. Naopak, znamená to, že osoba povinná odvieť poistné môže po uplynutí tejto doby namietať premlčanie tohto práva vo vzťahu k poistnému, ktoré do uplynutia tejto doby nebolo predpísané (hoci aj neprávoplatne vydaným) rozhodnutím pobočky Sociálnej poisťovne. Až vznesením takejto námietky sa organizačná zložka žalovanej [pobočka v rámci autoremedúry podľa § 217 ods. 1 alebo ústredie ako odvolací orgán podľa § 179 ods. 1 písm. b) cit. zák.] môže začať zaoberať otázkou, či sa právo predpísať poistné premlčalo. Len čo podľa § 151 ods. 2 písm. h) zákona č. 461/2003 Z. z. takúto námietku premlčania svojím rozhodnutím právoplatne uzná, otvorí sa tým podľa § 150 ods. 2 v spojení s § 151 ods. 3 a 5 cit. zák. cesta k odpísaniu a zániku pohľadávky žalovanej na poistné, ktoré je tým dotknuté. Prostredníctvom odkazu na § 147 ods. 1 v ustanovení § 241 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. sa uvedené závery rovnako vzťahujú aj na možnosť žalovanej predpísať penále za neodvedené poistné, z čoho napokon vychádzal aj skôr citovaný rozsudok 10 Sžsk 6/2019. Ich použiteľnosť však nevyplýva len z tohto odkazu, ale umocňuje ju okolnosť, že aj penále je podľa § 148 ods. 1 cit. zák. pohľadávkou Sociálnej poisťovne, a tak aj naň sa priamo vzťahuje citované ustanovenie § 151 ods. 2 písm. h) uvedeného zákona.... Podľa § 194 ods. 1 SSP sa správnym trestaním rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte (t. j. kárnom, disciplinárnom alebo inom správnom delikte, porov. leg. skratku v § 71 ods. 1 SSP) alebo sankcii za iné podobné protiprávne konanie. Z ustanovenia § 240 zákona č. 461/2003 Z. z. nevyplýva, že by sa neodvedenie poistného považovalo za priestupok alebo iný správny delikt, pretože pokuty za iné správne delikty sú upravené osobitne v § 239 tohto zákona a sú zreteľne odlíšené od penále nadpisom celej časti aj nad príslušnými paragrafmi. Celkom zjavne nejde ani o kárny alebo disciplinárny delikt, ktoré sú typické hlavne pre štátno-služobné vzťahy (porov. napr. rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 10 Asan 20/2020) alebo pre vzťahy v rámci samosprávnych korporácií určitých profesií (porov. napr. rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 6 Asan 12/2020). Podľa veľkého senátu však penále nemožno považovať ani za „sankciu za iné podobné protiprávne konanie“. Pod takou sankciou totiž možno rozumieť len ujmu na majetku alebo právach zodpovednej osoby (porov. v tomto zmysle aj formuláciu čl. 49 Ústavy Slovenskej republiky), ktorá nemá kompenzačný charakter, teda ktorej účelom nie je nahradiť škodu, ktorú povinný spôsobil inému, ani vrátiť neoprávnený majetkový prospech, ktorý povinný získal na úkor iného. Charakter sankcie za iné podobné protiprávne konanie v zmysle § 194 ods. 1 SSP tak zásadne nemajú platby, ktorých cieľom je najmä kompenzovať škodu, resp. vyrovnať majetkový prospech, ktoré vznikli tým, že platiteľ poistného a iných verejných dávok svoju platobnú povinnosť nespĺnil včas. Hoci takáto platba je viazaná na porušenie povinnosti platiť (teda tiež na „protiprávne konanie“), svojou povahou sa viac blíži k úroku z omeškania v súkromnoprávných vzťahoch (porov. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prípadne § 369 Obchodného zákonníka).“ Od uvedených záverov nemá správny súd dôvod sa v prejednávanej veci odchyľovať a v celom rozsahu na nich odkazuje.

56. Žalobca vidí za rozpornú s princípom právnej istoty skutočnosť, že žalovaná resp. pobočka mala viac ako 10 rokov pred vydaním napadnutých rozhodnutí vedomosť o povinnosti ďalšieho účastníka poistné a príspevky odvádzať, keďže aj samotné rozhodnutia o vzniku a zániku povinného poistenia boli vydané v roku 2008 resp. 2009. S uvedením názorom sa však správny súd vzhľadom na už vyššie uvedené závery a východiska nemôže stotožniť. Ako už bolo uvedené penále nemajú trestnoprávnu povahu, žalovaná je povinná ich predpísať pri každom dlžníkovi ktorí naplní zákonné podmienky, pričom právo predpísať penále v prípade, ak si samostatne zárobkovo činná osoba nespĺní registračnú vyplývajúcu z § 228 ods. 3 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom v rozhodnom čase, premlčaniu nepodlieha rovnako, ako premlčaniu nepodlieha právo predpísať poistné pri porušení totožnej povinnosti podľa uvedeného zákonného ustanovenia. V prípade ak by rozhodovanie žalovanej o vzniku a zániku povinného poistenia malo za následok premlčanie práva na predpísanie penále, staval by takýto výklad ZSP do neprimeranej nevýhody všetkých dlžníkov, ktorí si taktiež svoju povinnosť podľa § 228 ods. 3 ZSP nespĺnili, avšak žalovaná v ich prípade o vzniku a zániku povinného poistenia nerozhodovala.

57. Princíp právnej istoty zahŕňa jasné, predvídateľné a stabilné rozhodovanie orgánov verejnej správy, voči účastníkom, ktorí sa môžu spoliehať sa na platné právne predpisy a očakávať, že ich konanie bude posudzované v súlade s platnými pravidlami. Ďalší účastník sa mohol teda jasne a predvídateľne spoľahnúť na skutočnosť, že v prípade že si svoju povinnosť podľa § 228 ods. 3 ZSP nespĺní, právo predpísať nielen poistné ale aj penále žalovanou sa ani po uplynutí 10 rokov od ich splatnosti nepremlčí. Nie je preto dôvod aby samotná vedomosť žalovanej o nespĺnení si povinnosti ďalšieho účastníka podľa

§ 228 ods. 3 ZSP, vrátane rozhodovania o vzniku a zániku poistenia v takomto prípade mala za následok premlčanie práva na predpísanie penále.

58. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia správny súd dospel k záveru, že žalovaná si zadovážila dostatok skutkových podkladov pre vydanie napadnutého rozhodnutia, zistila vo veci dostatočne skutočný stav, napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Pri určení výšky penále žalovaná postupovala v súlade s ustanovením § 240 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Správny súd tiež poukazuje na prílohu, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť prvostupňového rozhodnutia, kde je uvedená podrobná špecifikácia predpísaného penále, okrem iného aj počet dní omeškania, vypočítané penále a predpísané penále. Výšku predpísaného poisteného a penále nakoniec žalobca v žalobe ani nenamietal. Správny súd dospel k záveru, že žiadna zo žalobných námietok nie je dôvodná, pričom ani sám nezistil dôvody nezákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia.

59. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovanej, ako aj rozhodnutie prvostupňového orgánu, je vecne správne, a preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

60. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 170 písm. c) SSP a žiadnemu z účastníkov konania právo na náhradu trov konania pred správnym súdom nepriznal, keďže konanie bolo začaté na základe žaloby prokurátora.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť.

Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia a podáva sa na Správnom súde v Bratislave v počte vyhotovení, zodpovedajúcom počtu účastníkov konania (§ 443 ods. 1 SSP).

Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je zachovaná, ak počas nej bola kasačná sťažnosť podaná na kasačnom súde (§ 444 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania (ktorému správne súdu je určená, kto ju robí, ktorej veci sa týka a čo ňou sleduje, podpis) uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Kasačná sťažnosť nie je prípustná, a) ak sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440, b) ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred správnym súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol, c) ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia správneho súdu (§ 439 ods. 3 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané

advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 SSP).